

[Energiministeren]

tid til anden ting om D.O.N.G., som om de penge, der tilføres virksomheden, er nogle, man kan vinke farvel til, for der er ingen kontrol. Men realiteten er altså, at rigsrevisionen også reviderer det firma.

Jeg må derfor erklære mig uforstående over for påstanden om, at store statslige midler administreres uden om den sædvanlige politiske kontrol, ligesom jeg må tage afstand fra udtalelsen om, at D.O.N.G. har udviklet sig uden nogen fast målsætning.

Jeg finder det symptomatisk for forslaget, at der ikke på noget punkt er begrundelser med egentlige konkrete eksempler. Derimod er der nogle teoretiske vildfarelser om de styringsmuligheder, der ligger i bevillingssystemet, og om en selskabsretlig struktur, der skulle pålægge bestyrelsesmedlemmerne alene at følge deres personlige overbevisning om driften. Jeg mener – for at sige det mere ligeud – at det er nogle meget rodede betragtninger, der er i de formuleringer, der er anvendt i bemærkningerne til forslaget.

Med hensyn til styringsmulighederne kan jeg sige, at man allerede ved vedtagelsen af lov om naturgasforsyning, der hjemler bevillingen, forudsatte, at den til sin tid kunne gives til det samtidig med lovens vedtagelse stiftede transmissionsselskab, ligesom loven åbnede adgang til at indsætte alle saglige vilkår i bevillingen, der i 1979 blev godkendt af folketinget i forbindelse med udstedelsen af den til D.O.N.G., og jeg mener på tilsvarende måde, at bevillingen til geotermisk forskning og udvinding i lige så høj grad åbner adgang til at regulere virksomheden.

Med hensyn til mulighederne for som en aktionær at øve indflydelse på selskabet må jeg imødegå den opfattelse, at jeg er afskåret fra løbende at kontrollere og påvirke selskabets drift. Det er allerede for længe siden fastslået, at den ansvarlige minister er berettiget til at instruere sine embedsmænd i bestyrelsen, og jeg kan sammenfattende udtale, at der i den forvaltningsretlige teori synes at herske enighed om, at den parlamentariske kontrol over offentlig virksomhed ikke svækkes ved at lade den udføre af statsejede aktieselskaber. Jeg vil gerne uddybe disse juridiske betragtninger og referencer til den forvaltningsretlige litteratur over for udvalget efterfølgende.

Jeg må opfordre forslagsstillerne til at klargøre deres hensigter med beslutningsfor-

slaget, hvori det hedder, at D.O.N.G. skal underkastes samme parlamentariske kontrol som andre statsforetagender. Kontrollen med D.O.N.G. er måske anderledes end den, der kendes fra statsvirksomheder som P&T og DSB, men ikke mindre. Anderledes, men ikke mindre. Når kontrollen med D.O.N.G. er anderledes, ligger det i og for sig i sagens natur. Det ligger i, at man har valgt aktieselskabsformen som den organisatoriske ramme for virksomheden. Denne organisationsform må fortsat betragtes som mest velegnet, da selskabets aktiviteter er af en sådan karakter, at kommerciel handlefrihed, fleksibilitet og en vis grad af fortrolighed er nødvendige forudsætninger for, at selskabet kan fungere effektivt i overensstemmelse med sit formål.

Jeg mener, at de hidtidige erfaringer med D.O.N.G. og virksomhedens måde at køre på har vist, at selskabsformen er den rigtige. Jeg skal erindre om, at vi gentagne gange i folketinget har haft diskussioner om dette. Der var i efteråret 1980 en grundig diskussion om det, og da kunne jeg konstatere, at der var bred enighed i folketinget om, at selskabsformen var hensigtsmæssig og nødvendig til løsning af de opgaver, der her var tale om.

Det fungerer forretningsmæssigt og effektivt, og der er ingen uklarhed om ansvarsfordelingen.

Jeg må derfor afvise beslutningsforslaget i den foreliggende form, men jeg er åben over for at drøfte forskellige muligheder for yderligere at lette eller udbygge den parlamentariske kontrol i erkendelse af den dynamik, som præger selskabets udvikling, og som kan gøre det rigtigt – fordi det er nye områder – at der er løbende diskussion om det, der foregår.

Jeg har tidligere peget på, at man gennem et repræsentantskab kan få et redskab, der inden for de strukturelle rammer, som aktieselskabsloven opererer med, vil kunne formidle en sådan nærmere kommunikation og mulighed for øget indseende. Man kan endvidere forestille sig en løbende information til folketinget om selskabets virksomhed og planer, f.eks. i form af periodiske rapporteringer til folketinget. Jeg er naturligvis rede til at drøfte i udvalget, hvordan man i givet fald kan gøre dette.

Søren Hansen (S):